

III. AVTOPREVOZNIŠTVO

Skupaj	Od tega		Škofja Loka	Sedež	
	tovorni promet	osebni prevoz		Poljanska dolina	Selška dolina
82	77	5	37	24	21

Avtoprevoznštvo se je razmahnilo zadnja leta. Ob tovornem prometu poskuša tudi z osebnim prevozom; izredno koristen je, predvsem zaradi prevoza otrok v šole.

IV. ZBIRNI PODATKI

Zbirni podatki za vse tri panoge zasebne obrtne dejavnosti pa so naslednji:

Število obrti	Od tega		Škofja Loka	Sedež	
	rednih	postranskih		Poljanska dolina	Selška dolina
504	294	210	262	137	105

Zaposleni v obrti

Obrtniki	Delavci	Vajenci	Skupaj
515	173	49	737

Na sedanji stopnji družbenega in osebnega standarda ima posebej storitvena obrt izredno pomembno vlogo. Za njo po svojem pomenu ne zaostaja gostinsko-turistična dejavnost. Vendar sta, žal, obe navedeni veji osebnega dela še premalo razviti. To ne velja samo za našo občino, ampak tudi za druga območja Slovenije. Razen avtoprevoznštva pa se v zadnjih letih hitro razvija tudi proizvodna obrt. Čeprav tudi njima ne moremo odrehati družbenega in gospodarskega pomena, saj dopolnjujeta dejavnost organizacij zdru-

ženega dela, bi jih vendarle lažje pogrešili. Opozoriti je tudi treba, da je v resnici ponudba obrtnih storitev manjša, kot je številčno izkazana. V mnogih primerih se namreč storitvena obrt prepleta s proizvodno obrtjo. Razmejitev med njima pa je težavna.

Poznamo še tako imenovano domačo in umetno obrt. K njej prištevamo izdelke, ki se izdelujejo na tradicionalni način, značilen za določeno etnografsko območje, in ki ohranjajo značilnost ročnega dela. V naši občini je še najbolj ohranjeno čipkarstvo, znani smo po »loškem kruhu«, nekaj je tudi še rezbarjev. Vendar je potencialna nevarnost, da bo ta zvrst osebnega dela upadla ali celo izumrla. Podatkov o njenem trenutnem obsegu nimamo. Morda se bo kdo lotil njene skrbne obdelave, saj to zaradi izrednega pomena tudi zasluži.

Milan Čadež

ZGODOVINSKI ARHIV LJUBLJANA, ODDELEK V ŠKOFJI LOKI

Zgodovinski arhiv Ljubljana, oddelek v Škofji Loki, deluje v prenovljenih prostorih bivše nunske kašče v Blaževi ulici 14 (poleg Obrtnika), že od leta 1975. Prej je bil Arhiv na gradu. Da približamo našo dejavnost občanom in delovnim ljudem, smo v letu 1979 izdali prvo samostojno publikacijo: ZAPISNIKI IN DRUGI IZ-

BRANI DOKUMENTI IZ ARHIVA OBČINE ŠKOFJA LOKA 1861—1918.

Iz lepo ohranjene serije občinskih zapisnikov, smo odbrali najbolj zanimive originalne odstavke, ki nam prikazujejo dogajanje v Loki v tem obdobju. Skušali smo izbrati tiste zapise, ki nam dajo največ podatkov za domoznanstvo kraja. Za-

piskom smo priključili tudi razne občinske pravilnike, poslovnike, cenike, seznane, važnejša poročila, proračune. V knjižnici so našeti župani, svetovalci, odborniki in častni meščani iz tega časa.

Oskrbite se s tem prijetnim branjem. Knjižica se še dobi v arhivu, ki je odprt za stranke vsak ponedeljek od 8.—14. ure in ob sredah od 8.—16. ure.

France Štukl

OB PARTIJSKEM JUBILEJU

Jubilejna svečanost ob 60-letnici ustanovitve SDSJ(k) oz. KPJ — ZKJ je bila v Škofji Loki v dvorani kina »Sora« dne 25. junija 1979. Udeležili so se je poleg članov občinske konference ZK in delegacij osnovnih organizacij ZK, njih sekretarjev in občinskega vodstva ter delegacij družbenopolitičnih organizacij vsi člani z nad tridesetletnim nepretrganim stažem v zvezi komunistov. Po uvodni besedi sekretarja Lovra Gajgerja, je tov. Martin Košir, član CK ZK Slovenije, orisal zgodovinski pomen in vlogo izvora, nastanka ter razvoja KPJ — ZKJ s tem, da je sproti osvetljeval tudi razvoj organizacije na Loškem vse od njenih začetkov do današnjih dni. Ovrednotil je družbenozgodovinsko vlogo KP v socialnoekonomskih bojih pred vojno, v ustvarjanju fronte naprednih ljudskih antifašističnih sil neposredno pred okupacijo, med osvobodilnim bojem ter v povojni graditvi ter notranjih in zunanjih naspotjih, v katerih je ZK postala vodilna sila v delavskem razredu in skupaj z delavskim raz-

redom jedro enotne demokratične fronte delovnih ljudi in naroda.

Vsem članom z nad tridesetletnim stažem v ZK so bile podeljene spominske plakete v znak priznanja za aktivno delo med delovnimi ljudmi. Med udeleženci je bilo prisotnih tudi nekaj članov, ki so v delavskem gibanju aktivno sodelovali že v predvojnem obdobju. Spominsko plaketo je likovno zasnoval akademski slikar Ive Šubic. V nadaljevanju so člani delavskega pevskega zbora Alpine Žiri in člani slovenskih narodnih gledališč iz Ljubljane in Trsta recitali v skladno zaokroženem kulturnoumetniškem programu vrhunske stvaritve in ocene Cankarja, Krleža, Kosovela, Zupančiča, Bora in posredno skozi te vrhove tudi tov. Kardelja in Tita njih izvajanje pa je s smiselno izbrano pesmijo dopolnjeval ubrani zbor pevcev — delavcev iz Žirov.

Spominske plakete je prejelo 205 članov občinske organizacije Zveze komunistov.

Rado Jan

O PRIFARSKEM IN MESTNEM POKOPALIŠČU

Ker je France Štukl v XXIV. letniku Loških razgledov (1977, str. 71—81) podal zgodovino pokopališča v Škofji Loki, bo za bralce zanimiv tudi zapis o staro-loškem (prifarskem) pokopališču, ki ga je napisal nekdanji starološki dekan Franc Kramer (1800—1884, v Stari Loki od 1847 do 1867) in ga je po njegovi smrti objavil Karol Klun v knjigi »Franc Ks. Kramer, Njegovo življenje in delovanje, popisano od njega samega«, Lj. 1893. Iz tega zapisa je razvidno, da so si meščani že v začetku prejšnjega stoletja prizadevali za novo, lastno pokopališče. Zapis razodeva precejšnja nasprotovanja med

Faro in mestom. Kramer je prav zbadljivo in zaničljivo označil meščane in pokazal svojo vzvišenost in samovoljnost, ki se je pokazala tudi pri zidavi nove cerkve na Fari.

Iz imenovane knjige navajam dobesedno poglavje »Usoda pokopališča«, str. 133 do 135:

Loško ljudstvo vse okolice se gotovo že od nekdanj pokopuje v Stari Loki, in je zato z dušo in telesom navezano na staro pokopališče. Dokler je bilo mesto odvisen vikarijat, ni prišlo nikomur na misel, ločiti se od prifarskega pokopališča. Šele leta 1804, ko je Loka postala samostojna